

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
11 Иж 526/24
11.09.2024. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Весне Тодоровић, председника већа, судије Бранке Жерајић и судије Весне Вулевић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца "DP STAGE 1 2020" д.о.о. Београд, ул. Теразије бр. 36, кога заступа пуномоћник Ненад Станковић, адвокат из ..., ул. бр. против извршног дужника "Дирекција за грађевинске земљиште и изградњу Београд", ул. Његошева бр. 84, кога заступа пуномоћник Адвокатско ортачко друштво „Поповић и Пантелић“, адвокати из, ул. бр., ради извршења на основу извршне исправе, вредност извршења 28.507.788,49 динара, решавајући о жалби извршног дужника изјављеној против решења о извршењу на основу извршне исправе Привредног суда у Београду 3 Ии 777/24 од 13.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2024. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба извршног дужника као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** решење о извршењу на основу извршне исправе Привредног суда у Београду 3 Ии 777/24 од 13.06.2024. године.

Образложење

Решењем о извршењу на основу извршне исправе Привредног суда у Београду 3 Ии 777/24 од 13.06.2024. године, одређено је извршење ради наплате новчаног потраживања извршног повериоца према извршном дужнику и то на основу правноснажне и извршне пресуде Привредног суда у Београду 38 П 4138/16 од 10.11.2022. године и пресуде Привредног апелационог суда 1 Пж 797/23 од 10.04.2024. године и то главног дуга у износу од 28.507.788,49 динара са законском затезном каматом од 05.08.2016. године до исплате, као и трошкова поступка у износу од 2.266.728,00 динара са законском затезном каматом од 23.05.2024. године до исплате, трошкова другостепеног поступка у износу од 870.000,00 динара са законском затезном каматом од 23.05.2024. године до исплате и трошкова извршног поступка по одлуци суда, извршењем на целокупној имовини извршног дужника, с тим што ће извршење спровести јавни извршитељ АА из

Благовременом жалбом извршни дужник побија наведено решење о извршењу на основу извршне исправе позивајући се на одредбу чл. 74. Закона о извршењу и обезбеђењу уз образложење да потраживање није прешло или није пренето на извршног повериоца, јер уговор о продаји потраживања на основу кога извршни поверилац у овом поступку тврди да је стекао својство извршног повериоца јер је на њега пренето потраживање, представља ништав правни посао. Извршни дужник у

својој жалби указује да је исти у улози извршног повериоца поднео предлог за извршење на основу извршне исправе против извршног дужника „Noska Development” д.о.о. из Београда и то на основу правноснажне и извршне пресуде Привредног суда у Београду П 7596/2012 од 01.10.2013. године којом је у том предмету наведено правно лице обавезано да овде извршном дужнику исплати износ од 286.376.228,63 динара са припадајућом затезном каматом. Извршни дужник наводи да је управо рачун наведеног правног лица у блокади услед доношења решења о спровођењу извршења у корист овде извршног дужника и да исто правно лице јесте иницијални поверилац из достављених извршних исправа. Према наводима жалбе произлази и да је рачун наведеног правног лица био у непрекидној блокади и да у складу са тим нису били испуњени законом прописани услови за закључење предметног уговора о продаји потраживања са овде означеним извршним повериоцем, јер је исти закључен супротно одредби чл. 5. ст. 2. Закона о обављању плаћања правних лица, предузетника и физичких лица која не обављају делатност, а посебно што у наведеном уговору о продаји потраживања није наведена и цена по којој је се врши продаја предметног потраживања. Извршни дужник истовремено указује и да је тим поводом и поднео тужбу за утврђење ништавости предметног уговора, као и да основано сумња да између овде означеног извршног повериоца и иницијалног повериоца из извршне исправе и продавца потраживања из предметног уговора постоји однос повезаних лица. Извршни дужник указује и да се у конкретном случају ради о апсолутно ништавом уговору који не производи правно дејство од самог заснивања, да суд пазу по службеној дужности на ништавост и да у складу са тим потраживање уопште није прешло, односно није пренето на овде означеног извршног повериоца.

Извршни поверилац је у одговору на жалбу извршног дужника оспорио жалбене наводе истог и указао да је предметни уговор о продаји потраживања пуноважан правни посао, да последица поступања супротно одредби чл. 5. ст. 2. Закона о обављању плаћања правних лица, предузетника и физичких лица која не обављају делатност нема за последицу ништавост, јер је прописана прекршајна одговорност, као и да извршном повериоцу чији рачун није био у блокади у време закључења уговора није било забрањено закључење предметног уговора, па у складу са тим има места примени одредбе чл. 103. ст. 2. Закона о облигационим односима. Извршни поверилац истовремено указује и да извршни дужник у својој жалби није указао да неосновано држи у блокади рачун иницијалног повериоца, јер је у међувремену исти издејствовао правноснажне судске одлуке којима је утврђена ништавост уговора који су били основ за доношење извршне исправе на основу које је извршни дужник поднео предлог за извршење и на основу кога је донето решење о извршењу и закључак о спровођењу извршење у корист овде извршног дужника.

Испитујући правилност првостепеног решења, у смислу одредбе чл. 78. Закона о извршењу и обезбеђењу, Привредни апелациони суд налази да жалба извршног дужника није основана.

Наиме, према садржини наведене законске одредбе другостепени суд испитује првостепено решење у границама разлога наведених у жалби, пазећи по службеној дужности на правилну примену материјалног права, да ли је суд надлежан за доношење решења о извршењу, на стварну надлежност, да ли исправа на основу које је донео решење о извршењу има својство извршне исправе, да ли је протекао рок у коме може да се захтева извршење и да ли је извршење одређено на ствари која је изван правног промета. Одредбом члана 81. истог закона је прописано да ако се решење о одбијању жалбе заснива на чињеницама које су међу странкама спорне и које се односе на само потраживање, извршни дужник може у року од 30 дана, од дана достављања

решења о одбијању жалбе да покрене парнични поступак за утврђивање недозвољености извршења.

Према стању у списима предмета произлази да је извршни поверилац предлог за извршење поднео на основу извршне исправе и то пресуде Привредног суда у Београду П 4130/16 од 10.11.2022. године и пресуде Привредног апелационог суда Пж 797/23 од 10.04.2024. године којом је делимично преиначена наведена првостепена пресуда тако што је овде извршни дужник као тужени обавезан да тужиоцу у том поступку „Noska Investment“ д.о.о. Београд исплати износ од 28.507.787,49 динара са законском затезном каматом од 05.08.2016. године до исплате, као и трошкове првостепеног поступка у износу од 2.266.728,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате и трошкове другостепеног поступка у износу од 870.000,00 динара. Своје својство извршног повериоца овде означени извршни поверилац „DP STAGE 1 2020“ д.о.о. Београд доказује уговором о продаји потраживања који је закључен са продавцем потраживања и то тужиоцем из претходно наведеног поступка, односно привредним друштвом „Noska Investment“ д.о.о. из Београда. Напред наведени уговор има као предмет управо потраживање наведеног правног лица обухваћеном извршном исправом и то у износима који су садржани у истој, а како је и претходно наведено исти је оверен од стране јавног бележника.

Имајући у виду садржину достављених извршне исправе произлази да је решење о извршењу у односу на садржину и то у односу на висину потраживања и припадајућу законску затезну камату, односно обим потраживања, донето у складу са наведеном извршном исправом. Поред тога, предлог за извршење поднет је у складу са одредбом чл. 48. Закона о извршењу и обезбеђењу и то од стране означеног извршног повериоца као лица на које је пренето предметно потраживање из правноснажне и извршне судске одлуке на основу Уговора о продаји потраживања од 27.05.2024. године, а који је оверен од стране јавног бележника ББ овером УОП-П: 2847/2024 од 27.05.2024. године.

Одредбом чл. 48. Закона о извршењу и обезбеђењу је прописано да се извршни поступак води и на предлог и у корист лица које као извршни поверилац није означено у извршној или веродостојној исправи, ако јавном или по закону овереном исправом докаже да је потраживање из извршне исправе или веродостојне исправе прешло или пренето на њега, ако доказ није могућ, ако прелаз или пренос потраживања докаже правноснажном или коначном одуком донетом у парничном, прекршајном или управном поступку.

Имајући у виду садржину наведене законске одредбе произлази да је извршни поверилац као доказ о преносу потраживања на њега доставио наведени уговор који је оверен од стране јавног бележника и који у складу са тим представља законом оверену исправу у смислу цитиране законске одредбе.

Одредбом чл. 74. Закона о извршењу и обезбеђењу предвиђени су разлози за побијање решења о извршењу на основу извршне исправе, па је тако између осталог предвиђено да извршни дужник може жалбом да побија решење о извршењу ако потраживање није прешло или није пренето на извршног повериоца или ако обавеза није прешла или није пренета на извршног дужника. Полазећи од наведене законске одредбе, као и од одредби чл. 78. и 81. Закона о извршењу и обезбеђењу, а полазећи од начела формалног легалитета који важи у извршном поступку произлази да је у конкретном случају извршни поверилац доставио одговарајућу извршну исправу и да је доставио на законом прописан начин оверену исправу о преносу потраживања и стицању својства извршног повериоца. Међутим, имајући у виду наводе извршног дужника у жалби, као и наводе извршног повериоца у одговору на жалбу произлази да је управо између извршног повериоца и извршног дужника спорна пуноважност

наведеног уговора о продаји потраживања, односно да ли исти представља ваљан основ за пренос потраживања. На основу претходно наведеног произлази да су између самих странака у спору спорне чињенице које се тичу самог потраживања, односно да ли је исто пренето на означеног извршног повериоца. Како извршни суд нема овлашћење да испитује законитост и правилност извршне исправе у смислу чл. 5. Закона о извршењу и обезбеђењу, то исти нема ни овлашћење да испитује законитост достављеног уговора о продаји потраживања од 27.05.2024. године, јер је наведени уговор достављен у законом прописаној форми и исти представља основ за пренос потраживања у смислу одредбе чл. 48. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Сагласно напред наведеном даље произлази да у овом извршном поступку нису од утицаја на правилност донетог решења жалбени наводи извршног дужника којима се управо указује да наведени уговор представља ништав правни посао и да због тога није дошло до преноса потраживања на означеног извршног повериоца, јер извршни суд нема овлашћење да цени пуноважност овог уговора. Указивање извршног дужника на то да наведени уговор као ништав правни посао није ни настао и да не производи правно дејство, такође није од утицаја на поступање првостепеног извршног суда и правилност донетог решења, јер ће се пуноважност наведеног уговора управо испитивати у поступку по тужби за утврђење ништавости који је покренуо овде извршни дужник. Чињеница да суд води рачуна о ништавости по службеној дужности, није од утицаја на правилност донетог решења у извршном поступку, а имајући у виду управо садржину чл. 5. Закона о извршењу и обезбеђењу. У складу са тим нису од утицаја ни остали жалбени наводи извршног дужника којима се указује да се продајом предметног потраживања без накнаде нарушава поступак спровођења извршења по предлогу овде извршног дужника против иницијалног извршног повериоца, као и наводи којима се указује да између продавца и купца потраживања постоји однос повезаних лица.

Имајући у виду све претходно наведено, а полазећи и од одредбе чл. 81. Закона о извршењу и обезбеђењу произлази да у конкретном случају жалба извршног дужника није основана и да у конкретної ситуацији када су спорне чињенице које се односе на само потраживање, извршни дужник има могућност да у складу са наведеном законском одредбом поднесе тужбу за утврђивање недозвољености извршења.

Сагласно напред наведеном, правилно је првостепени суд донео побијано решење, па је применом одредбе чл. 79. Закона о извршењу и обезбеђењу донета одлука као у изреци овог решења.

ВТ/СМ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Весна Тодоровић с. р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице
Срђан Никић